

**Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 10. juni 2021 –
X Bank**

(Sag C-198/20) ([1](#))

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – artikel 2, litra b) – begrebet »forbruger« – realkreditlån optaget i udenlandsk valuta – artikel 3 og 4 – vurdering af, om et vilkår er urimeligt«

1. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – begrebet forbruger – begrænsning til en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger – foreligger ikke*

[Rådets direktiv 93/13, art. 2, litra b)]

(jf. præmis 24, 25, 27 og 33 samt konkl.)

2. *Tilnærmelse af lovgivningerne – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – den nationale rets pligt til af egen drift at undersøge, om et vilkår i en aftale, den er forelagt til vurdering, er urimeligt – rækkevidde*

(Rådets direktiv 93/13, art. 3 og 4)

(jf. præmis 28-30)

3. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – anvendelsesområde – vilkår, der definerer aftalens hovedgenstand, eller som vedrører overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor – ikke omfattet – betingelser – forpligtelse til at opfylde kravene om forståelighed og gennemsigtighed – rækkevidde*

(Rådets direktiv 93/13, art. 4, stk. 2)

(jf. præmis 31 og 32)

Konklusion

Den beskyttelse, som er fastsat ved Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, gælder enhver forbruger og ikke blot »en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger«.

[1](#) EUT C 304 af 14.9.2020.